

2. Lačna množica

1. Razmišljanje za kateheta:

V Jezusovem času je bilo pričakovanje Odrešenika zelo živo. Množice so razumele, da čas rimske okupacije ni čas odrešenja. To ni bilo tisto, kar je Judovsko ljudstvo čakalo. Priti bi moralo nekaj novega, nekaj boljšega. Ljudje so se bili pripravljene oprijeti vsake obljube, kar je koristilo mnogim navideznim odrešenikom. Zvabili so ljudi v kakšno izmed verskih ali uporniških gibanj. Dali so jim upanje, ki pa se je tako ali drugače kmalu razblinilo.

V ta čas in prostor je stopil naš Odrešenik, Jezus Kristus. Deloval je med množicami, ki so se odrešenja veselile, a so ga razumele zelo po zemeljsko. Odrešenik je bil zanje tisti, ki bo najprej nasitil njihove lačne želodce. Hoteli so kruha. Naslednja stvar, ki je trla ubogo ljudstvo, so bile številne neozdravljive bolezni. Odrešenik je torej nekdo, ki jih bo ozdravil. Slednjič pa je bil tu tudi greh. Stiska, ki jo prinaša, na prvi pogled sicer ni očitna. A v globinah duše breme slabe vesti in izguba človeškega dostojanstva kričita po odrešenju.

Ljudstvo je čakalo. Jezus je prihajal naproti. Razumel je njegove stiske in pričakovanja. Želel je odgovoriti nanje, saj so bila upravičena. Lačne množice je nasitil s kruhom, bolne je ozdravil, obsedene je osvobajal, odpuščal je tudi grehe. Ljudje so bili veseli in zadovoljni. Sledili so Jezusu iz kraja v kraj in upali, da se po njem uresniči nov čas blagostanja. Ko so z njegovih ust slišali težke besede o odpovedi in umiranju samemu sebi, so bili nejevoljni. Svetovali so mu, naj ostane kar pri deljenju kruha - "to nam zadošča". Če bo ustrezal njihovim predstavam, ga bodo imeli za kralja.

Jezus pa ni prišel le zaradi kruha in zdravja. Njegova obljuba je bila mnogo večja. Prišel je, da bi uresničil Božje kraljestvo, ki je kraljestvo pravičnosti, ljubezni, miru in odpuščanja. Zato je vabil ljudi, naj se ne potegujejo za minljive stvari, ampak naj živijo za jed, ki ostane. Nabirajo naj zaklade, ki jih ne razjedata molj in rja. Ozrejo naj se kvišku in posežejo po tem, kar presega njihove predstave, kar presega vse zemeljsko, tudi smrt samo.

Morda bi pričakovali, da bodo množice zagorele od hrepenenja. Morda bi mislili, da bodo ljudje hvaležni, ker jim je nekdo povedal, da je lahko njihovo življenje neskončno bolj polno, kot so si zmogli predstavljati. A zgodilo se je nasprotno. Ljudstvo je razočarano obstalo: "Ah, mi pa smo upali, da nas bo rešil izpod rimske oblasti ..."

Vrnimo se v današnji čas. Razočaranje tudi nam ni tuje. Na nas pritiskajo različna bremena. Treba je plačati položnice, obdržati službo, skrbi nas za zdravje ... Svoji družini moramo zagotoviti željeni standard. Ostati moramo funkcionalni, kljub temu, da se večkrat počutimo prazni, neslišani, osamljeni ... Lačni smo smisla, izpolnjenosti in notranjega miru. To dobro izkoriščajo trgovci, politiki in avtorji raznih priročnikov za premagovanje stresa in pridobivanja samozavesti. Družba reklamira bližnjice, po katerih naj bi se za ceno lastnih hrepenenj izognili bolečini in naporu. Si mar res želimo takšnega odrešenja?

Množica, ki je sledila Jezusu, je razočarana in še vedno lačna obstala na mestu. Mi pa pojdemo dalje. Poiščimo Njega, ki prinaša več kot upamo pričakovati. Vzemimo Njegovo obljubo Božjega kraljestva zares.

2. Kateheza

a. Cilji:

spoznavni cilj: Spoznati, kaj nas v življenju resnično bogati.

doživljajski cilj: Začutiti, kaj nam Kristus ponuja

dejavnostni cilj: Prizadeval si bom za stvari, ki me resnično bogatijo.

b. Vstopno mesto: igra asociacij: Kaj me bogati, kaj me pušča praznega

c. Oznanilo: Jezus nahrani pet tisoč mož (Jn 6,1-61)

č. Zgledi, film, knjiga:

d. Simbol: zaklad

e. Molitev:

f. Dejavnost:

g. Interakcijska igra: dramska igra - uprizoritev

3. Metodologija

- pripomočke, ki jih potrebujem:

vprašalnik

Potek kateheze:

Srečanje začnemo s pesmijo in igrami za ogrevanje:

Gordijski voz, presedanje z imeni, Ščurke tepst, Bibiti bibiti bop, Podiranje mostu, Angelček – mežikanje

Vstopno mesto: igra asociacij: Kaj me bogati, kaj me pušča praznega

Plakat razdelimo na dva dela. Na en del naj mladi napišejo, česar se spomnijo, da jih resnično bogati, razveseljuje, osrečuje; na drugi kos plakata pa tisto, kar jih pušča prazne.

Ob plakatu naj razmislijo, v čem so si te asociacije podobne in v čem je pravzaprav razlika. Kaj je tisto, kar jih bogati in kaj je tisto, kar jih pušča prazne.

Voditelj naj jih pri tem usmerja, da nas bogati tisto, kar lahko damo, čemur se resnično lahko odpovemo, kjer lahko osebnostno rastemo, kjer se za druge darujemo ... prazne pa nas puščajo situacije, dogodki, ko hočemo vse samo zase, za svojo korist, za lastno udobje, za lasten užitek ...

Oznanilo:

Evangelij naj bo uvod v nadaljnje delo. Animator evangelij prebere mladim in ga osvetli z razmišljanjem za kateheta.

Jezus nahrani pet tisoč mož

Jn 6,1-61

Potem se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je povzpел na goro in tam sedel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovski praznik. Ko je Jezus tedaj povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel:

»Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Jezus je dejal: »Posedite ljudi.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli. Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne izgubi.« Pobrli so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.

Nato naj se mladi razdelijo v dve skupinici. Vsaka naj dobi dialog. Skupinice naj si vzamejo čas za pogovor ob tem dialogu in naj si razdelijo vloge. Ena od skupine naj prevzame vlogo lačne množice, druga skupina pa naj igra iskalce Božjega kraljestva. Dialog med množicama naj skušajo uprizoriti. (glej prilogo) Pri tem ni potrebno, da uprizorijo točno takšen dialog, kot je zapisan. Pomembno je, da se skušajo vživeti v situacijo in vloge ene in druge množice (tistih, ki iščejo nekaj več in tistih, ki iščejo samo lasten užitek in trenutno zadovoljstvo).

Po končani igri se pogovorimo, kako so se počutili in kaj ob tej igri spoznavajo.

Sklep:

Mladi naj ob mirni glasbi razmislijo, kaj je tisto kar jih resnično bogati in kako si bodo za to prizadevali. Na delovnem listu naj odgovorijo na vprašanje: *Kaj mi ponuja Jezus in kako mu bom sledil?* Spoznanja si podelimo in se zmenimo za to, kako si bomo pri naših prizadevanjih pomagali.

Molitev:

Jezus, izrekel si čudovite besede,
da bi mi pokazal, kdo si zame ti.
Rekel si, da si kruh življenja,
resnični kruh,
ki je za nas prišel iz nebes.

Ti si kruh, ki mi daje moč za pot.
ki me utrjuje,
kadar se počutim nemočen/na.
Tešiš mojo lakoto po življenju.
Ko te začutim,
se mi ni treba prenasičevati s hrano,
znam uživati v tem, kar jem.

Primerjal si se s kruhom,
ki ga je dal Bog Izraelcem v puščavi.
Če se včasih počutim kot v puščavi,
sam/a in zapuščen/a,
nerazumljen/a od staršev
in svojih prijateljev,
takrat si ti zame kruh,
ki me preživlja.
Ko si ob meni,
se ne počutim več sam/a.
Hvala!

1A. Lačna množica

PRIPOVEDOVALEC: Dragi iskalci Božjega kraljestva, smo že na poti. To je prvi dan našega potovanja. Nahajamo se v deželi Zábulonovi in deželi Neftálíjevi, onkraj Jordana, v Galileji. A tukaj nismo zato, da bi občudovali puščavo, rodovitne doline in puste gore. Naj nas ne prevzame pogled na jezera in čiste reke. Naše oči in ušesa naj bodo odprta za evangeljsko besedo. Bodimo pozorni in čuječi. Kaj vidimo na obzorju?

V daljavi je gruča ljudi. Možje in žene sedijo na tleh, kot bi nekaj čakali. Morda tudi oni iščejo Božje kraljestvo? Pojdimo do njih.

ISKALCI: "Pozdravljeni. Ali morda tudi vi iščete Božje kraljestvo?"

MNOŽICA: "Ah, ne govorite nam o kakršnem koli kraljestvu. Rimsko cesarstvo, egiptovski faraoni, kralji in tuji vladarji - siti smo oblasti! A lačni kruha."

ISKALCI: "Ampak v Božjem kraljestvu ni nihče lačen, nihče ne trpi pomanjkanja ali krivice."

MNOŽICA: "Da, da, tudi to smo že slišali. A besede ne napolnijo želodca. Veliko lepih obljub je že bilo izrečenih, a nobena se ni uresničila. Zaman čakamo obljubljenega Odrešenika, da bi zavladal in nam zagotovil blagostanje. Ne bo ga."

ISKALCI: "Ste prepričani?"

MNOŽICA: "Seveda. Pred kratkim smo srečali nekoga, ki je o sebi rekel, da je Božji sin. Ime mu je bilo Jezus. Videli smo, kako je med nami delal čudeže. Ozdravljal je bolne, slepe in hrome. Lepo je govoril. Sami smo bili priča velikemu znamenju, ki ga je storil, da bi nasitil naše lačne trebuhe. Vzel je dve ribi in pet ječmenovih hlebov in jih pomnožil tako, da smo bili siti vsi. Pet tisoč mož je nahranil in veliko žensk in otrok. Pa še je ostalo. Takrat smo verjeli - res, on je prerok, ki mora priti na svet.

Ko je odšel, smo mu sledili, ker smo se bali, da bomo kmalu spet lačni. Prosili smo ga, naj nam vedno daje svojega kruha. On pa nam je dejal: 'Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen. In kdor vame veruje, ne bo nikoli žejen. Jaz sem kruh, ki sem prišel iz nebes.'

A med nami so bili nekateri, ki so poznali tega človeka še iz otroštva. Poznali so njegovo mater in očeta. Tesarjev sin pa nam vendar ne bo govoril, da prihaja z nebes! Nato je še rekel, da nam bo dal jesti svoje meso in piti svojo kri, ki da nam bo dala večno življenje. Kdo neki nam more dati jesti samega sebe!? Naveličali smo se poslušati trde besede. Odšel je naprej, a mi smo ostali tukaj. Še vedno smo lačni."

PRIPOVEDOVALEC: Končno nehajo z godrnjanjem. Rečemo jim:

ISKALCI: "Prihajamo iz časa in kraja, kjer je kruha dovolj. Naše mize se šibijo pod težo raznovrstnih dobrot, množice pa so še vedno nezadovoljne. Ljudje se počutijo prazne. Hrana jih ne izpolni. Ne bomo čakali z vami. Hrepenenje po Božjem kraljestvu nas sili, da gremo naprej. Srečno!"